

IUPTĂ ^{PENTRU} LIBERTATE PE FRONTUL INTERN

IUBITORII DE LIBERTATE ARUNGAȚI LA LEI

Cine este principalul dușman al libertății în spatele frontului ?

Cine sunt în fruntea apărării împotriva acestui dușman ?

Pentru ce lupta pentru libertate va trebui să meargă înainte, chiar dacă focul încetează și vine pacea ?

Cine va stabili cele patru libertăți pe pământ într'un înțeles perfect ?

Răspunsurile date aci sunt ca un zid de apărare și dau un avertisment, dar arată modul de a câștiga libertatea.

EDITORII

FIGHTING FOR LIBERTY, — RUMANIAN
MADE IN ROMANIA

Copyright, 1943

și publicată de

WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY, INC.

Brooklyn, N. Y., U. S. A.

în

Editura Asociației

„MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMÂNIA“

Persoană juridică morală

București, 2 — Strada Basarabia No. 38

LUPTĂ PENTRU LIBERTATE PE FRONTUL INTERN.

CÂND clopotul din turnul primăriei la Philadelphia, în colonia britanică din Pennsylvania, a răsunat curajosul lui mesagiu, în acel înălțător 4 Iulie al anului 1776, cuvintele încrustate pe clopot păreau a fi asemenea unei profeții. Scos din uz la început în Anglia, clopotul a fost instalat din nou în „Cetatea iubirii frățești“ în anul 1753 și pe el au fost gravate cuvintele: „Vestește libertatea în toată țara, tuturor locuitorilor ei.“ Lupta pentru independența care a urmat, a fost durerea de naștere a marelui democrației americane.

În mod ciudat, cuvintele istorice de pe clopotul libertății, nu erau luate delă vreun oarecare om de stat din leagănul democrației, Grecia antică. Acele cuvinte au fost citate dintr'un izvor mult mai vechiu, legea lui Iehova Dumnezeu și au fost rostite prin martorul Său, Moise, către națiunea lui Israel. Darea de seamă se găsește în acea mare carte a libertății, Biblia și sună: „Și Iehova vorbi lui Moise pe muntele Sinai, zicând: Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți intra în țara pe care v'o dau, pământul să țină un sabat pentru Iehova. Și să sfințiți astfel anul al cincizecilea, să VESTIȚI LIBERTATEA ÎN TOATĂ ȚARA, PENTRU TOȚI LOCUTORII EI: aceasta să fie pentru voi un iubilium (an de veselie), fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui, și fiecare din voi să se întoarcă la familia lui“. — Citat din Leviticul 25:1, 2, 10, *Versiunea Americană Standard*.

Pe fațada stației de cale ferată unională, care stă față în față cu capitolul național, la Washington, D. C., sunt gravate cu litere mari cuvintele: „Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face liberi”. (Ioan 8:32). Această puternică propozițiune este citată din cuvintele unui profet mai mare decât Moise, dar pe care Moise l-a preumbrit, anume, Isus Christos, care este „Martorul credincios și adevărat”. (Apocalips 3:14) El de asemenea a vestit libertatea; și după moartea Sa de martir, unul dintre apostolii Săi scrise creștinilor, zicând: „Stați tari deci în libertatea cu care Christos v'a făcut liberi și nu vă plecați iar sub jugul robiei”. Galateni 5:1.

Declarația libertăților de vorbire și închinare, precum și libertatea de teamă, nu datează prima dată din anul 1941 d. Chr., și nici nu-și au acele libertăți originea în democrație. Din timpurile trecute, cele mai depărtate, vin acele declarațiuni inspirate ale celor doi martori ai lui Iehova, profetul Moise și Domnul Isus Christos. Porunca lui Iehova prin Moise de a „vesti libertatea” era o anunțare a libertății economice, mai ales în „anul iubiliar”. Acel an de eliberare din robie și de restatornicire a proprietăților pierdute, era o „umbră a lucrurilor mai bune viitoare” pe pământ pentru toți oamenii de bine față de Atotputernicul Dumnezeu și dreptul Său Guvern. (Evrei 10:1; Coloseni 2:16, 17) Iubileul era exclusiv pentru guvernul tipic teocratic al lui Dumnezeu peste națiunea lui Israel. Iubileul cu vestea sa de libertate prin toată țara, era un eveniment care preumbrea o lume nouă liberă sub vecinica Teocrație, împărăția lui Dumnezeu prin Fiul Său, Christos Isus. Acel guvern va umple pământul cu prosperitate nemărginită. El va hotări și menține libertate fără sfârșit de toate lipsurile economice pentru toți locuitorii supuși ai pământului. Pentru acest Guvern a învățat Isus Chris-

tos pe urmașii Săi să se roage lui Iehova Dumnezeu, zicând: „Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta pe pământ ca și în cer”.

Dacă națiunea lui Israel păzea legea teocratică a lui Iehova Dumnezeu prin Moise, locuitorii Palestinei s'ar fi bucurat de libertate fără lipsuri, într-o „țară în care curge lapte și miere”, și nicio agresiune a dușmanului nu ar fi reușit să bage frică în ei și să le răpească drepturile și libertatea lor. Cu toate acestea, Israelii nu au rămas tari în libertatea lor dată de Dumnezeu. Ei s'au întors dela ascultarea legii Sale și au căzut în cursa religiei, pe care au practicat-o națiunile de împrejur. Ei nu au observat iubileele și n'au vestit libertatea pentru cel sărac și apăsător. (Ieremia 34:8, 15, 17) În cele din urmă dezastrul veni. Israelii au fost răsturnați de către cea mai veche putere totalitară, Babilonul. Puternicul „Babilon” din timpurile moderne încearcă agresiuni asemănătoare peste tot pământul și forțează pe iubitorii de libertate să susțină cu viețile lor o luptă curajoasă pentru libertate. În sfârșit, dreptul și adevărul vor triumfa, în curând!

Acele drepturi scumpe lor, libertatea de vorbire și libertatea de închinare Atotputernicului Dumnezeu, au fost declarate în cuvintele Invățătorului: „Adevărul vă va face liberi”. Din acest motiv dictatorii și domnitorii totalitari urăsc adevărul. Puterea dictatorială a Romei, întărită de către religioniștii din Ierusalim, răstigni pe Acela care rosti acele cuvinte mișcătoare. Adevărul este dat, nu spre a fi cenzurat sau interzis, ci spre a fi vorbit pentru a face pe alții liberi. Acesta este adevărul cu privire la împărăția lui Iehova Dumnezeu prin Fiul Său. Guvernatorului Romei din Ierusalim, Isus Christos îi zise: „Tu zici că Eu sunt rege. Eu pentru aceasta M'am născut, și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc

despre adevăr. Oricine care este din adevăr, ascultă glasul Meu". „Pilat I-a zis: Ce este adevărul?" (Ioan 18: 37, 38). Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la Impărăție este adevărul. „Cuvântul Tău este adevăr", a zis Fiul lui Dumnezeu. — Ioan 17:17; Psalm 119:151, 160.

Cunoștința acestui adevăr face pe cineva liber să se închine lui Iehova Dumnezeu cel Atotputernic în spirit și adevăr. Adevărul eliberează pe cineva de religie și de tradițiile ei confuze ale oamenilor. Puterea adevărului este pentru libertate. Dacă unii oameni ar fi făcuți liberi și s'ar bucura de libertate, ei trebuie să învețe adevărul și să țină tare la el. Oamenii sunt îndreptățiți să cunoască adevărul și niciun om sau corporațiune de oameni nu are dreptul și nici autoritatea să oprească adevărul sau să-l cenzureze, sau să-l declare ilegal și interzis. Adevărul este mijlocul prin care oamenii se pot apropia de onorabilul lor Creator, Izvorul vieții. Omul a fost creat cu facultatea închinării și Creatorul omului are cei dintâi și singur dreptul la acea închinare. Oamenii trebuie să aibă adevărul pentruca să se închine Creatorului în modul cuvenit și acceptabil, iar aceasta cu conștiința luminată. Pentru acest motiv, Marele Creator, a trimis adevărul ca să elibereze pe oameni din legăturile ignoranței, superstiției și temerii, și pentruca ei să poată umbla pe cărarea luminii și a vieții.

Unde oamenilor le este oprit accesul la adevăr de către domnitorii lor, națiunea uită pe Dumnezeu. Asupra consecințelor s'a dat avertisment în Cartea Sfântă, la Psalmul 9:17: „Cei răi se întorc în Locuința morților, ca și toate națiunile cari uită pe Dumnezeu". Asemenea nimicire națională, vine dela Dumnezeu, pe care ei l-au scos afară din minte și-l combat. Deaceia cuvântul Său avertizează: „Luați seama dar, voi cari uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva

să vă sfâșii și să nu fie nimeni să vă scape". (Psalm 50:22) Nimicirea sigură, care cuprinde toate națiunile, va veni în „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic". După toate semnele și desfășurările evenimentelor, acea bătălie este aproape. Bunăstarea vecinică a poporului este în primejdie. Cea mai vitală și mai urgentă nevoie a poporului este adevărul. Aceia cari îl vestesc poporului întristat, și cari **luptă pentru libertate**, spre a continua să i-l aducă, sunt, din mila lui Dumnezeu, cei mai mari binefăcători ai poporului acum.

Libertatea primejduită.

Este timpul ca toți iubitorii de libertate și de adevăr să se unească pentru apărarea acestor lucruri prețioase. Aceasta este mult mai necesar acum decât oricând înainte, deși Națiunile Unite prezic cu încredere biruința, biruință în conformitate cu perspectiva lor. Primejdia pentru libertatea de a predica adevărul singurei speranțe a omenirii, Impărăția lui Dumnezeu, este reală și adânc neliniștitoare. Ea există de câțiva timp și a crescut în mod îngrijorător. Ea a devenit critică. După cum milioane de oameni au luptat pe multe fronturi, împotriva agresorilor totalitari contrari libertății și adevărului, este necesar ca o viguroasă și neîncetată luptă, pentru aceleași lucruri, să fie dusă și pe frontul intern. Este cu totul în desacord cu ei înșiși pentru bărbați și femei ca să-și riște viețile lor și să-și verse sângele lor pentru asemenea lucruri de valoare pe fronturile de bătăie, în timp ce în spatele lor aceste lucruri sunt înlăturate și nimicite cu vicleșug de către dușmanii mascați ai libertății și adevărului. Nu orice luptă este dusă cu arme carnale în liniile de foc, în linia de bătăie a tunului inamicului. O adevărată luptă a fost în curs fără încetare pe frontul intern pentruca, atunci când mi-

hoanele de cetățeni patrioți se întorc din războiul total la casele lor și la viața civilă, ei să se poată bucura de dreptul și de libertatea de a învăța și a accepta adevărul, precum și ca să primească mângâiere, speranța vieții și fericire, într-o nouă lume a dreptății.

Cartea intitulată „Pace și războiu” a fost publicată de către Departamentul de Stat (al Americii) la 2 Ianuarie 1943. În ea, secretarul de stat a trecut în revistă acest fapt: Că într-o adresă către Congres, la 6 Ianuarie 1941, președintele națiunii a declarat că „niciodată înainte siguranța americană nu a fost atât de serios amenințată din afară, după cum este astăzi” și că democratica cale a vieții a fost atacată în mod direct „cu arme sau cu răspândire secretă de propagandă otrăvitoare” în orice parte a lumii; și că președintele privea înainte spre o „lume fondată pe patru libertăți umane esențiale: Libertatea de vorbire și expresiune; libertate fiecărei persoane de a se închina lui Dumnezeu în propriul său mod; libertatea de lipsuri care înseamnă concepții economice, cari ar asigura fiecărei națiuni o sănătoasă viață de pace pentru locuitorii ei; libertatea de teamă — care înseamnă o reducere mondială a armamentului până la un asemenea grad încât nicio națiune să nu fie în stare să comită un act de agresiune fizică împotriva oarecărui vecin”. (Secțiunea XIII). Pentru aceste patru libertăți, oamenii de pe front cred că luptă și, atunci când sunt eliberați, ei nu se așteaptă să fie desamăgiți în înfăptuirea acestor libertăți în lumea de după războiu. Dar se vor bucura ei de ele? Aceasta depinde de felul cum sunt respectate aceste libertăți și cum se luptă pentru ele pe frontul intern și de felul cum sunt asigurate față de funcționarii cari abuzează de puterea și autoritatea lor în interesul elementelor egoiste.

Din toate libertățile, cele mai vitale sunt cea de închinare lui Dumnezeu după dictatul conștiinței și cea de vorbire, de a vesti adevărul necesar pentru bunăstarea poporului. Fie ca aceste două libertăți să existe chiar și fără libertatea de lipsuri și de teama de agresiune, și poporul va avea încă de trăit și de luptat pentru ele. Totuși, în fața scopurilor declarate ale puterilor democratice, tocmai pe aceste terenuri ale închinării și vorbirii libere cu privire la adevăr, libertatea poporului este subminată în mod răuvoitor pe teritoriul intern, de către campionii fătarnici ai celor „patru libertăți”. Procesul vicelan și constant a fost în curs de mulți ani, mai ales dela primul război mondial. Acum el a izbucnit la acte deschise, cari sunt evidente în amenințarea lor pentru iubitorii de libertate.

Notează aceasta în ce privește vorbirea liberă de a vesti adevărul: Decanul Școlii Superioare de Ziaristică dela Universitatea Columbia din New-York, a făcut această destăinuire când a vorbit la Colegiul Haverford, Pennsylvania, 12 Ianuarie 1943: „În decursul celor treizeci de ani, de când Școala de Ziaristică din Columbia a fost întemeiată în 1912, globul pământesc a experimentat paralizia târtoare a unei plăgi negre a propagandei guvernamentale, a cenzurii și controlului știrilor. Până astăzi plaga s'a întins și infectează poporul fiecărei națiuni de pe pământ”. Decanul a cerut încetarea imediată a oricărei cenzuri și propagande la încheierea ostilităților și o garanție de după războiu a libertății mondiale a presei și comunicațiilor, pentruca o pace globală să poată urma. (New-York Times, 13 Ianuarie).

Dușmanul văzut al libertății.

O încercare hotărâtă este făcută, pe plan internațional, pentru a lipsi popoarele suferinde de adevărul,

care este pentru mântuirea lor. În fiecare națiune sub soare, adevărul este urit și apăsarea lui se încearcă de către acei cari sunt la putere. În spatele forțelor politice, în această agresiune împotriva intereselor de viață ale poporului, stau puterile religioase, mai ales cea organizațiune politico-religioasă, care are agenți cu influență în toate părțile lumii, anume, Ierachia Romano-Catolică. Aceasta nu este spus brusc aci din răutate față de sutele de milioane ale „populației catolice”, ci pentru că faptele reale descopăr că acesta este adevărul. În ajutorul acelor milioane ale „populației catolice” și a tuturor celorlalte populații, trebuie să fi spus acest adevăr, acum, înainte de a fi prea târziu. Este o cursă de întrecere împotriva timpului; dușmanii adevărului și ai libertății se bazează pe timp. Ei au așteptat această situație mondială și au bine aranjate planurile lor și și-au croit proiectele lor pentru compoziția de după război a națiunilor.

Chestiunea principală înaintea întregii creațiuni este evidentă, anume, dominația universală. Aceasta cuprinde întrebarea: „Cine va governa pământul, Dumnezeu, Creatorul lui sau uniunea politicii, comerțului și religiei sub controlul demonesc?”. Este foarte important ca poporul să fie luminat cu privire la această chestiune și să fie permis în mod liber să se discute aceasta și apoi, fiecare individual, să ia poziție cu privire la aceasta. Anumite puteri stăpânitoare, cu toate acestea, vreau să hotărască chestiunea pentru tot restul oamenilor și să-i țină în întunec, astfel încât să fie în măsură să-i înregistreze conform scopurilor lor. Astfel de puteri sunt cu totul în stare proastă când fac aceasta. Luptând împotriva dreptului poporului dat de Dumnezeu de a auzi și a învăța adevărul, ei luptă împotriva lui Dumnezeu și a Guvernului Său drept. Pentru același motiv, deasemenea, ei răpesc libertatea poporului de

a se închina lui Dumnezeu în conformitate cu dictatul conștiinței și spre a fi drept, acea conștiință trebuie să fie luminată și condusă de cuvântul lui Dumnezeu, care este adevărul.

Libertatea de vorbire, de a declara adevărul, nu poate fi separată de libertatea de închinare lui Dumnezeu, deoarece ea este prin ascultarea adevărului și vestirea lui liber, mai departe, altora, pentru ca omul să se închine Creatorului său și să-l mărească. Viața veșnică și fericirea viitoare a omului, sunt în întregime legate de Iehova Dumnezeu și de împărăția Sa. Deaceia, relațiunea omului cu Dumnezeu și serviciul omului față de Dumnezeu, sunt de vitală importanță pentru el. Este o chestiune individuală pentru fiecare persoană și nu o afacere națională. Prin urmare, nicio națiune a acestei lumi nu are puterea sau autoritatea ca să reguleze această chestiune personală. Este un drept natural, un drept dat de Dumnezeu, asupra căruiu niciun guvern sau organizațiune religioasă nu trebuie să se amestece, dar pe care fiecare guvern dedicat celor patru libertăți ar trebui să-l păstreze pentru toți cetățenii lui, cu egală protecție pentru toți deopotrivă.

Împărăția lui Dumnezeu prin Christosul Său, este singurul guvern, care va stabili pe pământ, în mod permanent, cele patru libertăți în cel mai deplin înțeles. Deaceia, vestirea împărăției ar trebui să fie binevenită, mai ales în toate Națiunile Unite, deoarece ele sunt încredințate cu acele libertăți. Dar este aceasta în realitate așa? Nu; ci este în mod exact așa după cum era atunci când „împărăția cerurilor” fusese anunțată mai întâi în Imperiul Roman. Vestitorul, Isus, a declarat guvernatorului Roman că El venise în lume ca să mărturisească despre adevărul Împărăției. În acest scop, Iehova Dumnezeu unse pe Isus cu spirit sau cu putere, și prin aceasta El

însărcină să fie Rege și să anunțe Guvernul, în care El va trebui să domnească. Isus merse din cetate în cetate și din loc în loc, precum și pe la casele oamenilor, predicând: „Împărăția cerurilor este aproape”. El trimise pe ucenicii Săi să predice aceleași vești de bucurie. Darea de seamă arată că poporul de rând îl asculta cu bucurie, dar nu tot așa domnitorii și conducătorii lor religioși. Vestirea Împărăției îi trezi la cea mai aprigă opoziție și persecuție împotriva lui Isus și a micii Sale cete de ucenici. Entuziasmul lor pentru mesajul Împărăției și pentru El, Regele, făcu, în cele din urmă, pe acești conducători religioși să facă apel la brațul plin cu sânge al imperialismului Roman. Cea mai mare crimă din întreaga istorie urmă atunci, cea mai rușinoasă faptă rea din cariera nepoliticoasă a religiei, miselească ucidere a Fiului lui Dumnezeu. Acea persecutare a unei minorități nepopulare, Isus Christos și ucenicii Săi vestitori de adevăr, duse la cea mai înspăimântătoare consecință de importanță națională. După ce acea persecuție își atinse punctul ei culminant cu moartea „Regelui regilor”, națiunea Iudeilor a fost nimicită de către puterea dictatorială a Romei; și aceia cari strigaseră: „Sângele Lui să cadă asupra noastră și asupra urmașilor noștri”, au fost împrăștiați printre toate națiunile lumii.

Nu este aceasta de mai puțină importanță națională și de consecințe naționale dezastruoase acum, când o națiune își închide ochii la persecutarea unei minorități și nu face nimic pentru a opri aceasta, mai ales când acea minoritate predică: „Împărăția cerurilor este aproape”. Faptul este mult mai grav atunci când națiunea, prin funcționarii ei la putere, promovează persecutarea, împiedecă vestirea Împărăției și interzice mijloacele pentru răspândirea acestei vești la popor. Nicio stare critică a națiunii nu o îndreptă-

tește pe aceasta să procedeze așa: Predicarea evangheliei Împărăției” la sfârșitul lumii, unde suntem noi acum, este făcută la porunca directă a Domnitorului Suprem prin Regele Său, Christos Isus. (Matei 24:14; Isaia 61:1) Este poruncit în mod expres că această evanghelie a Împărăției trebuie „predicată în toată lumea, ca o mărturie tuturor națiunilor”. Nicio națiune, mai ales nicio națiune care se chiamă „națiune creștină”, nu are dreptul să se amestece la păzirea acelei porunci de către aceia cari pun mărturia. A se amesteca cineva, înseamnă a fi anti-Christ. Înseamnă a se lupta împotriva lui Dumnezeu. Înseamnă a lua loc de acea parte a chestiunii de discuție a dominației universale, care este împotriva lui Dumnezeu cel Atotputernic. Rezultatul acestui fapt este sigur: nimicirea națională.

Suprimarea veștilor Împărăției, și de aceea asaltul violent asupra libertății de vorbire și a libertății de închinare, începe, nu cu păgânătatea, ci cu așa numita „creștinătate”. Toate națiunile „creștinătății” sunt alinate împotriva ei, fie că ele sunt națiuni naziste, fasciste sau comuniste, sau națiuni democratice. Națiunile Unite, legate împreună pentru a câștiga o victorie împotriva monstrozității totalitare, se unesc acum și împotriva mesajului: „Împărăția cerurilor este aproape”. Prin aceasta ele iau poziție pe aceeași parte ca și contrarii lor totalitari, cari sunt și împotriva împărăției cerești și a vestirii ei. Mânășireată a dușmanului de moarte a Împărăției, anume Satan Diavolul, este la spatele acestei conspirații internaționale împotriva adevărului. În loc de a se dovedi o binecuvântare, organizațiunea Națiunilor Unite, printr’o asemenea procedură, se dovedește a fi o putere introdusă cu forța pentru nedreptățirea poporului. Ea devine un imens obstacol pe cărarea poporului, care duce la împărăția lui Dumnezeu a vie-

ții, libertății și a căutării fericirii. Trebuie să se bage de seamă ca nu cumva ea să devină instrumentul lui Satan pentru apăsarea tuturor oamenilor, ținându-i în ignoranță despre cea mai vitală informațiune și punându-i în cea mai mare lipsă, lipsa adevărului care-i face liberi și care-i conduce la Dumnezeu și la viață veșnică.

Luptătorii pentru libertate.

Lupta pentru libertate trebuie să meargă înainte ziua și noaptea pe frontul intern. Aceia cari sunt în locurile cele mai grele ale luptei împotriva agresiunii totalitare și sunt pentru păstrarea libertății, sunt acei bărbați și femei de astăzi, cari împlinesc porunca din Matei 24:14 și predică „această evanghelie a Împărăției” în toată lumea, ca o mărturie tuturor națiunilor. Cine sunt ei? Ei sunt acea minoritate a nepopularității internaționale, Martorii lui Iehova. În fiecare țară, ei luptă pentru libertatea atât de scumpă, libertatea de închinare și libertatea de vorbire a adevărului. Ei știu că împărăția lui Dumnezeu se va îngriji de libertatea fără lipsuri și de libertatea de teamă; și acesta e motivul pentru ce predică popoului Împărăția. În fiecare țară, ei sunt principala țintă de atac a elementelor unite politice, comerciale, juridice și religioase. În fiecare țară, ei sunt supuși persecuției și opoziției. În fiecare țară, factorul principal, care stă la spatele persecuției și opoziției, este „religia organizată” sub conducerea Ierarhiei Catolice.

Isus profeți ucenicilor Săi; „Veți fi urțiți de toate națiunile pentru numele Meu”. Pentru ce se împlinesc aceasta acum asupra Martorilor lui Iehova, obligându-i să-și susțină viețile lor și să lupte pentru libertate? Se împlinesc pentru că ei acceptă învățătura biblică că Iehova este Dumnezeul Cel Atotputernic,

Puterea Supremă, și este singurul căruia I se închină, și căruia II trebuie dată ascultare și supunere necondiționată. Ei recunosc pe Christos Isus ca pe Fiul lui Dumnezeu și pe Acela pe care El L-a uns ca Rege al Guvernului teocratic, care va domni peste lumea nouă a dreptății. Pe Christos Isus L-a ridicat Dumnezeu în cel mai înalt loc din univers, următorul după Sine. Prin urmare, Martorii lui Iehova recunosc pe Iehova Dumnezeu și pe Christos Isus ca pe Înaltele Stăpâniri, cărora fiecare suflet creștin trebuie să le fie supus. Pe drept, ei privesc și observă legea lui Dumnezeu prin Christos ca legea supremă. De aceea, ei se supun oricărei legi a domnitorilor umani care este în armonie cu dreptatea legii lui Dumnezeu; dar, atunci și acolo, unde omul luptă împotriva lui Dumnezeu la adăpostul legilor umane, Martorii lui Iehova ascultă de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni. Ei și-au consacrat viețile lor și tot al lor lui Iehova Dumnezeu și așa numele Său este chemat asupra lor și El i-a făcut martori ai Săi. Ca atari, ei trebuie să umble pe urmele pașilor Principalului Martor al lui Iehova, Christos Isus, așa după cum El le-a lăsat exemplul. — Isaia 43:10, 12; 1 Petru 2:21.

Christos Isus a făcut cunoscut numele Tatălui Său, și nu s'a amestecat în politica oamenilor, ci în mod continuu predica împărăția lui Dumnezeu ca viitorul Guvern al lumii noi a dreptății și, deci, ca singura speranță a omenirii pentru a câștiga viață veșnică, pace, bucurie și prosperitate. De aceea, ca să urmeze pe Conducătorul și Căpetenia lor, Martorii lui Iehova trebuie în mod asemănător, să asculte de poruncile lui Dumnezeu, să-și facă datoria față de ungerea pe care au primit-o dela El, să facă de cunoscut numele Său și să vestească împărăția Sa peste tot pământul. Așa împărăția va nimici pe Satan Dia-

volul și întreaga sa organizațiune văzută și nevăzută. Ea va elibera pe toți oamenii de bine de sub domnia apăsătoare, justificând prin aceasta numele lui Dumnezeu și făcând pământul un loc curat pentru om, ca să se închine și să-L mărească pe El, precum și să se bucure de bunătățile Sale de multe feluri, pe vecie. Isus și apostolii Săi mergeau din casă în casă și din cetate în cetate, spunând oamenilor această mare veste, și Martorii lui Iehova, astăzi, trebuie să facă același lucru. Ei și fac aceasta.

Diavolul și demonii săi erau la spatele opoziției împotriva mesajului proclamat al împărăției pe vremea lui Isus, și Diavolul întrebunța preoțimea religioasă ca pe o unealtă a sa în atacul împotriva mesajului. În mod asemănător astăzi, după cum toate profesiile sfinte au prezis, Satan Diavolul și demonii săi, întrebunțează preoțimea religioasă ca pe principala lor unealtă în combaterea adevăraților creștini, cari vestesc acum întemeierea Impărăției lui Dumnezeu și cari avertizează poporul de apropiata „zi a mâniei Dumnezeului nostru”, bătălia Armagedonului. Diavolul a provocat dominația universală a lui Dumnezeu. El încearcă să răpească suveranitatea universală dela Iehova și să se puie pe sine ca Dumnezeuul căruia trebuie să i se închine toate creaturile cari trăiesc. Satan este „dumnezeul acestei lumi”, și „prințul” sau dormitorul ei. De aceea, el este în opoziție cu împărăția lui Dumnezeu prin Christos, întrucât aceasta va răsturna domnia satanică de pe pământ și va elibera pe oameni de sub tirania sa.

Scripturile dovedesc în mod clar că Satan a fost aruncat jos din cer dela 1914, și că el aduce mare necaz asupra oamenilor acum, pentru a-i întoarce dela Dumnezeu în disperare și amărăciune, precum și să cauzeze nimicirea lor, ca niște necredincioși, în Armagedon. Satan este cuprins de o mare mânie,

deoarece știe că timpul său este scurt până la acea luptă decisivă care aduce sfârșitul final lumii sale nedrepte. Pentruca să țină omenirea în ignoranță cu privire la Guvernul drept, pe care el îl combate, Satan persecută pe aceia de pe pământ, cari sunt ambasadorii și reprezentanții aceluia Guvern și cari înformează poporul despre el și despre minunile lui binecuvântări pentru oamenii credincioși și supuși. El (Satan) se străduiește să nimicească pe vestitorii Impărăției. — Vezi Apocalips 12:1-17.

Satan este tatăl minciunii și, de aceea, tatăl religiei. (Ioan 8:44; Genesa 3:4,5), Intotdeauna, cu ajutorul religioniștilor, el a combătut și persecutat pe Martorii lui Iehova, dela dreptul Abel până la Isus Christos și de atunci încoace până astăzi. Nu este de mirare, prin urmare, dacă „religia organizată” a „creștinătății” defăimează peste tot pe poporul de legământ al lui Iehova și întrebunțează brațul tare al puterilor politice, ca să-i apese și să împiedice lucrarea lor de predicare a împărăției. Pretutindeni, puterile politice, comerciale, juridice și polițieneste cedează presiunii „religiei organizate” și își violează datoria lor pentru care au depus jurământ, precum și propriile lor legi, întrucât pun obstacole Martorilor lui Iehova, arestându-i și pedepsindu-i. Făcând aceasta, ei servesc ca unelte ale lui Satan în luptă sa nelegiuită împotriva lui Dumnezeu.

Exactitatea faptelor, și marea nevoie a poporului în ceasul de față, smulge cu sila expunerea că în toate națiunile, Ierarchia Romano-Catolică cu sediul principal în cetatea Vaticanului e aceea, care ațâță această opoziție diavolească față de mesajul dătător de viață al lui Iehova prin Martorii Săi. Pentruce? Aceasta deoarece Ierarchia Romano-Catolică este religioasă în aparență și pretențiuni, dar în realitate este politică. Ea aspiră la dominația mon-

dială. Spre a se îndreptăți pe sine față de acest plan, ea susține că este voia lui Dumnezeu ca toate sufletele să fie supuse Papei ca reprezentantul lui Dumnezeu și vice-regentul lui Christos, și că aceasta este absolut esențial pentru mântuirea oamenilor. Ea declară cu îndrăzneală, deci, că este mai presus de orice guvern politic și că ea este un guvern supranatural și, de aceea, are dreptul să dicteze domnitorilor politici, judecătorilor, poliției, educatorilor, capitalului și muncii; iar aceștia nu pot să facă nimic altceva decât în interesul Ierarhiei Romano Catolice.

Ea declară că asemenea supunere a tuturor statelor politice și a întregii omeniri sub degetul cel mare dela picior al Papei, ar însemna stabilirea Impărăției lui Christos. În acest scop ea a stabilit cetatea Vaticanului ca un stat politic. Ea întreține acolo tribunal cu trimiși politici, miniștri, însărcinați de afaceri și ambasadori ai națiunilor, inclusiv Germania nazistă, Italia fascistă și Japonia închinătoare la demoni, și are încheiate concordate cu dictatorii totalitari. Ea își trimite proprii ei trimiși și nuncii papali la statele politice ale acestei lumi, ea își plasează „prinții sectei” ei, cardinalii, în orașe strategice, ca să organizeze interesele Catolice. Ea se străduiește să-și câștige supușii ei loiali și „copiii sectei” în fiecare organizațiune care atinge viața și opinia publică. Ea înființează celule de ale agenților ei în aceste organizațiuni, pentru a bloca orice ce ar da pe față Ierarhia și s'ar amesteca în planurile ei pentru dominație mondială. Ea organizează pe urmașii ei religioși, cari servesc în siguranța guvernamentală, de educație și publică, precum și în alte departamente în grupurile Acțiunii Catolice. Aceasta se face pentruca ea să-i poată întrebuița pe aceștia ca grupuri de șoc (de presiune), și să poată să aibă paznici și lachei loiali la dispoziția ei, atunci și acolo, unde va fi ne-

cesar pentru politica ei de agresiune. Ea întrebuițează sabotaj, amenințări politice și metode de intimidare, ca să ciomăgească pe iubitorii de libertate, cari se folosesc de drepturile lor constituționale și de privilegiile lor pentru luminarea poporului și a instituțiilor protectoare democratice.

Totul din societatea și politica omenească este infectat cu aluatul Ierarhiei de infiltrație Catolică, intrigă și propagandă, anume, ministerele afacerilor străine de stat, consiliile economice, posturile și funcțiunile diplomatice, președințiile partidelor politice, instituțiunile juridice, uniunile de control a muncii, școlile și colegiile publice, bibliotecile, consiliile de educație, presa, radio-ul, industria filmelor, consiliile de cenzură, oficiile poștale, legislaturile, poliția și agențiile de detectivi și așa mai departe. Toți catolicii în astfel de pozițiuni strategice, trebuie să activeze în primul rând ca membri loiali ai organizațiunii religioase și ca pe deplin supuși instrucțiunilor Ierarhiei și de cari să dea socoteală. Prin aceasta ei servesc, fie că știu aceasta sau nu, scopurile acelu sistem de clericalism dornic și setos după mai multă putere, până ce lumea este a lor. Experiențele Martorilor lui Iehova, peste o perioadă de mulți ani, în străduințele lor de a predica evanghelia în fața opoziției unite, au demonstrat pe larg acestora și multor altor oameni treji, de asemenea, adevărul celor de mai sus.

Astfel, „Autoritatea ierarhică” are de scop să domnească peste tot pământul în locul lui Christos Isus și a bisericii Sale cerești și deaceea este anti-christ. Ea a răstăcit prin aceasta milioane de oameni în ce privește ceea ce este împărăția lui Christos și a adus mare ocară asupra numelui lui Christos Iisus și asupra Guvernului Său drept. Ea este cea mai totalitară și apăsătoare organizațiune din câte au fost

vreodată pe pământ și, de aceea, ea este în simpatie cu domnitorii totalitari. Neîfiind în stare să-și stabilizească dominația ei mondială și stăpânirea peste statele politice prin eforturile misionare, prin răspândirea doctrinelor ei, precum și prin propaganda iesuită, ea promovează partidele și confuzia politică, ațărările la revoluție și înființează dictatura. Apoi ea întrebunțează brațul dictatorului spre a impune cu forța hotărârile și obiectivele Ierarhiei și să doboare în mod violent opoziția, să măture din drum domnia democratică și constituțională și să întărească Ierarhia în putere. Din acest punct de vedere, desfășurările politice dela 1918 încoace, în Europa, sunt foarte bine cunoscute, spre a fi necesare alte comentarii.

Pentruce, atunci, se opune Ierarhia Romano-Catolică, prin preoțimea ei și prin Acțiunea Catolică organizată, în fiecare țară și persecută pe Martorii lui Iehova? Se face aceasta pentru că aceștia ar fi contra acțiunii democrației? Nu; ci pentru că ei proclamă evanghelia împărăției lui Dumnezeu prin Christos Isus și vestesc adevărul cuvântului lui Dumnezeu prin orice mijloace de publicitate și fac posibil oamenilor să se elibereze de erorile orbitoare. Ei mai vestesc, de asemenea, ziua mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor sistemelor nelegiurii în această lume. Aceasta expune doctrinele și practicile frauduloase ale Ierarhiei și descoperă planul ei ambițios pentru dominație mondială, precum și conspirația ei vicleană împotriva libertăților oamenilor și a instituțiilor democratice și liberale. Astfel pune Ierarhia la lucru mașinăria ei politico-religioasă în fiecare țară, ca să scoată pe martorii Domnului Dumnezeu din acțiune.

Martorii lui Iehova se opun dictatorilor totalitari.

În Italia fascistă, Martorii lui Iehova niciodată n'au fost în măsură să înființeze birouri sau să continue predicarea organizată a evangheliei Împărăției. În Germania, până la sfârșitul anului 1932, martorii au dat o mare mărturie despre scopurile miloase ale lui Iehova față de oamenii de bine. Apoi nunciul papal în Germania, care este acum șeful cetății Vaticanului, manevră un copil al catolicismului, pe **fuehrerul** nazist, și-l pune cancelar al Germaniei. Această **unealtă** se instalează repede ca dictator și, ținându-se de promisiunea sa față de Vatican, semnă un **concordat** cu Papa, în Iulie 1933. Nemișcând după aceea, el începu o acțiune de ștergere a Martorilor lui Iehova în Germania. El dizolvă adunările și birourile lor. Ei erau arestați chiar pentru faptul că sărbătoreau cina Domnului împreună. La închisoare cu ei și în lagărele de concentrare! La stălpul infamiei cu ei! La zid cu ei, în fața plutonului de execuție! Așa zicea semnatul nazist al concordatului: „Eu nu voi tolera ca Martorii lui Iehova să murdărească Biserica Romano-Catolică”. Și preoțimea Romano-Catolică din Germania striga: „Bravo!” în timp ce șase mii de Martori ai lui Iehova se prăpădeau în lipsuri și chinuri în lagărele de concentrare, cu orice speranță de eliberare prin nazism pierdută, dar nu fără speranță de eliberare prin puterea lui Dumnezeu la timpul Său potrivit.

Atât de revoltătoare era inquiziția Catolică împotriva lor în țara nazistilor, încât Duminecă, 7 Octombrie 1934, poporul de legământ al lui Iehova se adunase în adunări de protest în toată lumea și trimise mii de scrisori speciale și telegrame direct fuehrerului, cu acest mesagiu identic: „Guvernul lui

Hitler, Berlin, Germania: Răul dvs. tratament al Martorilor lui Iehova indignează pe toți oamenii buni ai pământului și desonorează numele lui Dumnezeu. Abțineți-vă de la persecutarea pe mai departe a Martorilor lui Iehova; altfel Dumnezeu vă va nimici împreună cu partidul dvs. național. (semnat) Martorii lui Iehova din” Față de această îndrăzneală, cruciații și inquizitorii nazisti rămaseră surprinși, dar continuară să combată mai departe pe Iehova Dumnezeu. Apăsarea lor de nedescris a acestor martori creștini ai Dumnezeului Celui Prea Înalt, continuă.

Acei martori refuzară să spună „Heil Hitler!” și mărturisiră numai pe Christos ca Conducător al lor. Ei refuzară să asculte de nazisti, acolo unde aceasta a însemnat nesupunere față de Dumnezeu. Această luptă a lor, era o adevărată luptă pentru libertate, libertate de vorbire, de a predica evanghelia, libertatea presei și a întrunirilor, precum și libertatea de închinare lui Dumnezeu. Christos Isus declarase că, după moartea Sa, credincioșii Săi urmași vor fi o „lumină în lume”. Prin lupta lor exemplară pe frontul intern până astăzi, acei Martori credincioși ai lui Iehova, arătând compatrioților lor facla curajului și creștinismului, care poate să răstoarne pe orice dictator și dibuitor după putere. Ei luminau calea pentru poziția dreaptă, pe care oamenii de bine trebuie să o ia față de turburătorii păcii unei națiuni și a lumii. Dacă poporul Germaniei ar fi urmat în general exemplul Martorilor lui Iehova, chiar dacă l-ar fi costat pedepse asemănătoare, atunci faptele agresorului nazist catolic nu ar fi fost posibile, deoarece nu ar fi fost sprijinite de masele poporului. Cu toate acestea, oamenii, deși din simpatie, erau pasivi. De asemenea și celelalte națiuni ale „creștinătății” priveau la aceste lucruri, dar nu făceau niciun fel de protest împotriva unui astfel de tratament brutal față de Mar-

torii lui Iehova. Pentru ce nu? Din cauza aluatului influenței catolice, care a pătruns în aceste națiuni și cari aprobau, în acest mod, îndeplinirea de către **fuehrerul** nazist a concordatului său cu Papa. „Sabia bisericii” trebuia să aibe un joc liber!

Conspirația împotriva acelor cari stau de partea Guvernului teocratic al lui Dumnezeu, nu se mărginea numai la Germania. Aceasta era în acțiune în tot restul lumii, inclusiv Statele Unite și Confederația de Națiuni Britanică. Conspiratorii puteau să scoată din acțiune pe Martorii lui Iehova numai prin zdrobirea democrației și a libertăților umane în toate părțile pământului. Forțele Nazi-fascisto-ierarhice, continuau să facă aceasta. Toată democrația, peste tot, ajunsese în primejdie, după cum este accentuat în broșurile intitulate: „Judecătorul Rutherford descopere culoana a cincă” și „Conspirație împotriva democrației” și răspândite de Martorii lui Iehova în milioane de exemplare în anul 1940. Anul 1940 era aniversarea de patru sute de ani a fondării Ordinului Iesuit; acesta era de asemenea un an de alegeri prezidențiale în America. La 3 Iunie 1940, a fost rostită împotriva Martorilor lui Iehova decizia în legătură cu **salutul drapelului**, de către Curtea Supremă a Statelor Unite.

Luând această decizie ca pretext al lor și programând acțiunea lor în acelaș timp cu **războiul fulger** nazist, care-și croia drum prin Europa și zdrobea guvernarea democratică și constituțională. Acțiunea Catolică răsculă violența mitocănimii împotriva Martorilor lui Iehova și funcționarii jurați ai legii, în patruzeci și patru de state, aruncară pe acești creștini la leii violenței. Aceasta era punctul culminant pentru anii de „făurire a răului la adăpostul legii”, spre a-i pune în imposibilitate de a predica. Atunci, în Europa, războiul fulger nazist, s'a îndreptat împotriva forță-

rețelor insulare ale Mării Britanii. În America, călcarea în picioare a legii și a ordinii, într-o vreme de alegeri naționale și în timp ce fulgerul totalitar de peste mări își arunca scânteile peste grupurile gata să ia foc ale Acțiunii Catolice în această țară, a fost combătută. Martorii lui Iehova, în mijlocul unei națiuni ostile (dușmănoase), luptau pentru libertățile lor, CARI SUNT ȘI LIBERTĂȚILE Dvs., garantate prin Codul Drepturilor și prin constituțiunile tuturor statelor. Nu numai ei au beneficiat, dvs. de asemenea ați beneficiat de pe urma luptei lor. Ei refuzară să se supună terorismului și celei mai mitocane legi, ei îndurară persecuțiunea și au făcut apel la procedurile constituționale și legale ale țării. Aceasta dovedi că ei sunt supuși legilor, pașnici și nu subversivi, nici nu se amestecă ei la răsturnarea guvernelor sau a acțiunilor democratice.

Apostolul Pavel apelează la Cesar pentruca să îndepărteze pe religioniștii conducători ai mitocănimii, cari urau predicarea sa a evangheliei și atentau la viața sa. Astfel, Martorii lui Iehova luară aceste violări ale drepturilor și libertăților creștine, precum și încălcările libertăților democratice, și le prezentau în fața tribunalelor națiunii, până la instanța cea mai înaltă. Ei luptau în mod curajos pentru libertățile comune tuturor, și împotriva dușmanilor de spirit totalitar-politico-religios ai domniei democratice. Rezultatul a fost și este o mulțime de reguli juridice (jurisprudențe), cari accentuează Codul drepturilor omului și poruncesc protejarea cetățenilor în exercițiul acestor drepturi. Lupta nu s'a terminat. Libertatea nu este în afară de pericol, după cum mărturiseste deciziunea Curții Supreme din 8 Iunie 1942, cu privire la ordonanțele pentru taxele pentru licențe (permise). Această deciziune împotriva libertății fără restricție a presei în practicarea evan-

gheliei, ridică un viguros protest al autorilor și editorilor din întreaga țară. După cum poporul lui Iehova în întreg imperiul Persan, în zilele Reginei Estera și a Primului Ministru Mardocheu, a răspuns cu viața împotriva hotărârii de exterminare a Iudeilor, tot așa Iehova Dumnezeu va sprijini pe Martorii Săi ca să stea sub atacuri în aceste timpuri primejdioase și să lupte mai departe și, eventual, să câștige. „Haman” și fiii săi să fie spânzurați!

Ultima fortăreață durabilă a libertății.

Incapabili de a slăbi fortăreața democrației în America prin atacul frontal, dușmanii religioși-totalitari o ocolesc și execută o mișcare de clește și au aruncat acum în mod practic un inel de oțel al cenzurii și suprimării guvernamentale în jurul Americii. Observă procedura: Cruciada fuhrerului nazist pentru a restabili „Imperiul sfânt Roman” peste tot continentul european a reușit să oprească deschisa și neîmpiedecată proclamare a împărăției lui Iehova prin Martorii Săi. Dar lucrarea pe care poruncește Dumnezeu martorilor Săi să o facă, continua în mod subteran de către aceia cari sunt încă în măsură să facă aceasta așa. În țările primejduite ale Suediei și Elveției, întocmai ca și pe insulele amenințate de un val cât un munte de mare a dominației nazi-fasciste, martorii Impărăției merg înainte împotriva marilor obstacole și a opoziției.

Britania s'a rupt de sub dominația Vaticanului în veacul al șasesprezecilea. Chiar de atunci, ambiția și eforturile Ierarchiei Romano-Catolice, au fost să lege pe rebel și să-l ducă îndărăt în josnica robie față de statul Vaticanului și să-l facă să servească scopului de dominație mondială al Ierarchiei. Fie că le place funcționarilor britanici să fie spuse faptele ori nu, ei servesc, cu voia sau fără voie, lacomul scop al

Ierarchiei. Controlează și convinge-te. În ziua independenței Americii, 4 Iulie 1940, Ministrul de justiție canadian, un catolic din Quebec, care a murit între timp, a activat ca un serv al Ierarchiei religioase și a declarat pe Martorii lui Iehova ca „organizațiune ilegală” în tot Dominionul Canadei. El a ordonat confiscarea proprietății lor. Nemișcovit, a doua zi, Franța, sub conducerea catolicului Mareșal Petain, dezertă din rândurile Britaniei și trecu de partea forțelor totalitare. Și tot un catolic din Quebec, insista pe lângă guvernul canadian ca să mențină relațiunile diplomatice cu Franța din Vichy; și astfel, vecinul dela Nord al Americii a continuat să facă aceasta. Apoi Ierarchia a pus cătușele pe mâinele funcționarilor altor gărzi înaintate, răspândite în cele mai depărtate colonii ale Confederațiunii de națiuni Britanice și i-a forțat să meargă după servii lui Iehova Dumnezeu și a mesagiului lor, pe care nu-l puteau suferi, spre a-i persecuta.

La 15 Noembrie 1940, Rodesia de Sud declară prohibite importul și răspândirea publicațiunilor și producțiunilor Societății Wachtower. În aceeași lună Noua Zeelandă interzice pe martorii lui Iehova. În luna următoare, Rodesia de Nord oprește importul și circulația literaturii împărăției lui Dumnezeu sub penalitatea legii.

La 16 Ianuarie 1941, Australia declară poporul de legământ al lui Iehova o organizațiune ilegală, închizând, de asemenea, stațiunile lui de radio. În luna următoare, Africa de Vest britanică, interzice importul tipăriturilor lui Wachtower și, mai târziu, și a cuvântărilor biblice înregistrate (plăci de patefon). În Aprilie următor, Africa de Sud britanică, oprește importul aceluiași literaturi biblice. Vine Iunie și Nigeria urmează pe acelaș făgaș. Iulie, și Indiile Olandeze de Est impun un regim de interzicere asemănător.

La 8 Septembrie 1942, printr'un ordin al consiliului guvernatorului general al Insulelor Bahama, așează o interzicere perpetuă asupra publicațiunilor lui Watchtower. Două luni mai târziu, dușmanul apare în inima Confederațiunii de Națiuni, în Londra, Anglia, și la 2 Noembrie, un ordin al guvernului declară prohibită „trimiterea și primirea prin poștă sau altfel” a revistelor lui Watchtower, **Turnul de Veghere și Mângâere**, despuind pe multe mii de cetățeni în Insulele Britanice de îngrijirile lui Dumnezeu pentru poporul Său persecutat.

În America Latină, Ierarchia Romano-Catolică are mare putere și a fost harnică spre a înstrăina simpatiiile popoarelor Central-Americane și Sud-Americane din Statele Unite necatolice împreună cu promontorul „scopurilor imperialiste ale Americii”. Mare indignare s'a ridicat nu demult în organizațiunile „Protestante” când, în Noembrie 1942, episcopul catolic al Americii a declarat în mod public că țările Americii Latine ar fi terenul exclusiv al lor prin legăturile religiei, și ei au propus un tratat cu guvernul Statelor Unite, ca misionarii necatolici să fie excluși din aceasta în legătură cu sprijinul Romano-Catolic al războiului împotriva puterilor nazi-fasciste. Un ziarist scrie în numărul de pe Decembrie al ziarului **Catolic Digest**: „America de Sud pune în grabă bariere imigratie, pentru a împiedeca intrarea sutelor de misionari Protestanți nord-americani, cari au fugit din Japonia și Orient... Șapte din cele zece republici sud-americane nu permit altor misionari noi ca să intre pe teritoriul lor... Misionarii Protestanți totdeauna au fost considerați „indesirabili în toate țările sud-americane”. În plus, un comentator a acestei declarațiuni catolice zice: „Mai mult încă, excesul de zel al anumitor secte Protestante, astfel ca Martorii lui Iehova, a pricinuit o adevărată încurcătură”. (T. . ., 14 Decembrie

1942). Președintele Mexicului, în decursul campaniei electorale care l-a adus la putere, a avut grijă să declare în mod public: „Eu sunt un catolic”. De la venirea sa la putere în 1940, conflictul dintre Statul mexican și secta Romano-Catolică în mod practic a trecut și greutățile au dispărut.

Prin această examinare a evenimentelor de când forțele religioase nazi-fasciste și-au început marșul lor, atotcuprinzătorul model al strategiei catolice de a câștiga dominația mondială, devine clar. Folosindu-se de strictele condițiuni ale războiului, Ierarchia își extinde încălcările ei peste libertățile fundamentale cele mai scumpe poporului, „exercițiul vorbirii libere, a presei libere și a închinării libere în conformitate cu cuvântul lui Dumnezeu. Ea a izolat acum Statele Unite cu totul. Ea va trage cu siguranță mai strâns lațul, pe măsură ce ocaziunea permite. Nu numai Martorii lui Iehova, ci toți iubitorii de libertate sunt în primejdie în ce privește drepturile lor ca oameni. Ierarchia iesuită nu se va opri și nu se va mulțumi cu înghițirea libertății Martorilor lui Iehova. Ea este totalitară și în mod fanatic crede că destinul ei de la Dumnezeu este să stăpânească lumea, inclusiv America. În adevărat stil hitlerist, ea va porni în mod neînduplecat de la această primă încălcare peste o minoritate urâtă și disprețuită la încălcări mai mari a tuturor celorlalți. Să știe Americanii și căutătorii de libertate din toate celelalte țări că libertatea unuia sau a unei minorități înseamnă, în cele din urmă, și libertatea majorității și a tuturor. „Libertatea religiei” ar însemna, de asemenea, „libertatea (eliberarea) de religie”, când religia se întoarce agresoare împotriva adevăraților creștini și oameni liberi.

Nu necesitățile militare ale lumii sunt o „îndreptărire” și un „motiv” pentru interzicerea literaturii și

activităților Martorilor lui Iehova în „creștinătate”. În ciuda tuturor telurilor și lozincilor declarate ale Statelor Unite, această restrângere împotriva liberei răspândiri a adevărului, nu se va opri la sfârșitul războiului total. Propriul cuvânt al Atotputernicului Dumnezeu pentru ea este că opoziția față de creștinismul biblic nu va slăbi în perioada de după războiu, ci va persista și se va întări. În cele din urmă, ea va duce națiunile la punctul culminant, bătălia Armagedonului. Pentru acest motiv, când ziditorii de după războiu își vor fi întărit și pus în acțiune structura lor politică, comercială și religioasă și vor începe să strige: „Pace și siguranță!”, „aceasta nu va însemna o pace cu adevărul despre Guvernul teocratic al lui Iehova sub Christosul Său. Prin urmare, aceasta nu va însemna o pace cu sau de la Iehova Dumnezeu. În curând, nimicire completă de la Dumnezeu și prin Christos va veni peste întregul aranjament de după războiu și religia va apune întâi. Cuvântul lui Dumnezeu spune aceasta, la 1 Tesaloniceni 5: 3; Ieremia 25: 29—36.

Inainte, în lupta pentru libertate!

Informați despre aceste împrejurări viitoare și cu încredere oarbă în Iehova, Martorii Săi înfruntă viitorul fără frică. Ei nu sunt înspăimântați, ci, de fapt, sunt îmbărbătați la vederea dușmăniei și opoziției lumii, deoarece aceasta se potrivește prezicerii lui Isus către credincioșii Săi ucenici, cu privire la „sfârșitul lumii”, zicând: „Atunci vă vor da ca să fiți chinuiți și vă vor omorî: și veți fi urâți de toate națiunile pentru numele Meu”. (Matei 24:9). Față de asemenea necaz și persecuțiune, Martorii lui Iehova nu se vor opri din mărturisirea lor, deoarece ei știu că după ce Isus prezise ura internațională împotriva

lor, El zise deasemenea, atât ca o profeție cât și ca o poruncă: „Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea drept mărturie pentru toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul”. Nu sfârșitul Martorilor lui Iehova, ci sfârșitul rușinos al națiunilor, pentru vecie. Deși acesta va fi un necaz așa de mare cum națiunile lumii n'au mai văzut încă, vestitorii evangheliei vor supraviețui sfârșitul lumii. Numai din pricina celor aleși ai lui Iehova Dumnezeu va fi mântuit vreun trup din acel necaz, dar nu națiunile cari au urît pe alesul Său. — Matei 24:14—22.

Să știe contrarii acum că toate eforturile lor corupte, se vor dovedi de nimic. Cuvintele lui Christos nu vor da greș, ci, în ciuda persecuției nelegiuite, pe care „religia organizată” o aduce cu concursul guvernelor națiunilor, Martorii lui Iehova vor asculta de Dumnezeu, și nu de oameni. Urmând pe Christos, ei vor merge înainte în lucrarea lor, până când Iehova Dumnezeu hotărăște că ea s'a sfârșit. Această lucrare fiind a Atotputernicului Dumnezeu, ea nu va ajunge de nimic, ci luptătorii împotriva lui Dumnezeu și a „lucrării Sale străine” vor linge țărâna. (Fapte 5:38, 39). Zece ani de domnie dictatorială nazistă și de persecuțiune în Germania, nu au nimic pe Martorii lui Iehova acolo. Dacă printr'o providență a lui Dumnezeu vor fi lăsați liberi înainte de ce Armagedonul izbucnește, acei martori credincioși, în integritate nezdruccinată față de Dumnezeu, vor relua din nou predicarea mesagiului libertății prin împărăția lui Dumnezeu, pentru care fuseseră ei adunați laolaltă de către cruciații nazisti în lagărele de concentrare.

Nimeni să nu se înșele. Victoria Națiunilor Unite în rozboiul total, nu va câștiga victoria pentru libertatea de a servi pe Iehova Dumnezeu și împărăția Sa. Dumnezeu Cel Atotputernic, prin spiritul sau pu-

terea Sa irezistibilă, va câștiga acea victorie pentru poporul său și-l va întrebuința în „lucrarea Sa străină”, până ce ea va fi făcută. De aceea, lupta pentru libertate va continua după sfârșitul acestui războiu total. Creatura de după războiu, sau „fiara”, se va ridica din abis și „curva cea mare” a „religiei organizate” se va urca pe spatele acelei organizațiuni internaționale și va călări-o. Forțele combinate, fiara și curva, vor face războiu împotriva „Regelui regilor și a Domnului domnilor”, ceea ce înseamnă războiu împotriva acelor cari sunt de partea Sa, „cei chemați, aleși și credincioși”. (Apocalips 17:1—5, 8—18). Astfel, lupta pentru libertate de a adora și a servi pe Iehova Dumnezeu va merge mai departe, cu mai mare intensitate și curaj și mulțimi de oameni de bine vor fi în măsură să vadă care este partea adevărului, dreptății și victoriei și vor lua poziție de partea aceea, fără frică și nemîșcați. Fără a lua în seamă de ceea ce națiunile, prin legile lor făcute de oameni, pot hotări, „lucrarea străină” a lui Dumnezeu nu poate fi oprită, ci El va câștiga victoria lucrării Sale dinainte ordonată, cu succes complectată. La Ioel 3:9—14, Atotputernicul Dumnezeu provoacă națiunile să vină înainte și să-și îndeplinească scopurile lor, înainte ca El să le răsplătească după faptele lor.

Pentru propria lor siguranță și eliberare de nimici, toți persecutătorii și contrarii vor proceda înțelepțeste făcând o pauză în ce privește procedura lor prezentă față de Martorii lui Iehova și să asculte sfatul conținut la Fapte 5:38, 39. „Și acum, eu vă spun: Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este dela oameni, se va nimici; dar dacă este dela Dumnezeu, n'o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu”.

Cuvântul lui Dumnezeu dă un clar avertisment

cu privire la ceea ce va ajunge fără chip de scăpare pe aceia cari cu înfumurare luptă împotriva Lui, întrucât luptă împotriva lucrării poporului Său și încearcă să o răstoarne prin mijloace diavolești. Către unii ca aceștia Martorii lui Iehova zic, să cităm limbajul lui Ieremia (26:14, 15): „Cât despre mine, iată-mă în mâinile voastre; faceți-mi ce vi se va părea că este bine și drept! Numai să știți că, dacă mă veți omori, vă veți face vinovați de sânge nevinovat, voi, cetatea aceasta și locuitorii ei; căci DOMNUL m'a trimis în adevăr la voi să rostesc în auzul vostru toate aceste cuvinte”.

Ascultă, atunci, sfatul cuvântului lui Dumnezeu. Nu nega poporului Său libertatea de a-l predica. Deci, în propriul tău folos, nu te teme de cei ce urăsc libertatea, ci apără și folosește propria ta libertate de a auzi, accepta și urma cuvântul divin. Făcând așa, poți să te împărtășești de glorioasa libertate a copiilor lui Dumnezeu în LUMEA NOUĂ dreaptă.

LIBERTATE PENTRU OAMENII DE BINE

Anunțată în

„**ADEVĂRUL VĂ VA FACE LIBERI**” care este o carte conținătoare de vești bune într'un timp când lumea veche a ajuns la sfârșitul ei, când oamenii în general au ajuns la capătul speranțelor lor.

„**DEVARUL VĂ VA FACE LIBERI**” conține dovezile de necontestat că „timpurile păgânilor” au ajuns la sfârșit, că noaptea de păcat a omenirii e pe cale de a dispărea, că Iristos Isus și-a luat domnia și împărăția teocratică a lui Iehova Dumnezeu s'a început, sub cărmuirea Celui ce a spus: „**ADEVĂRUL VĂ VA FACE LIBERI**”

„**AD-VĂRUL VĂ VA FACE LIBERI**” frumos executată, cuprinzând 384 pagini și planșe frumos colorate, se poate cere la Editura Asociației „Martorii lui Iehova din România”, București 2 Str. Basarabia No. 38.

